Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a noua)

15 octombrie 2020*

„Trimitere preliminară – Uniunea vamală – Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014 – Taxă antidumping definitivă la importurile de îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate – Definiție – Regulamentul (CE) nr. 945/2005 – Stabilirea conținutului de nitrat de amoniu – Prezumție potrivit căreia un produs având un conținut de azot care depășește 28 % din greutate are un conținut de nitrat de amoniu care depășește 80 % din greutate”

În cauza C-117/19,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Comisia pentru Litigii Fiscale de pe lângă Guvernul Republicii Lituania), prin decizia din 8 februarie 2019, primită de Curte la 15 februarie 2019, în procedura

„Linas Agro” AB

împotriva

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos,

CURTEA (Camera a noua),

compusă din domnul N. Piçarra, președinte de cameră, domnul S. Rodin și doamna K. Jürimäe (raportoare), judecători,

avocat general: domnul G. Pitruzzella,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru „Linas Agro” AB, de M. Juozaitis, E. Lenkauskas și V. Mitrauskas, advokatai;

– pentru guvernul lituanian, de K. Dieninis, G. Taluntytė și R. Butvydytė, în calitate de agenți;

– pentru Comisia Europeană, de S. L. Kalėda și N. Kuplewatzky, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: lituaniana.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Regulamentului (CE) nr. 945/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 658/2002 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia și a Regulamentului (CE) nr. 132/2001 privind instituirea unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar, printre altele, din Ucraina, în urma unei reexaminări intermediare parțiale în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2005, L 160, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 40, p. 255).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între „Linas Agro” AB, pe de o parte, și Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Departamentul vamal din cadrul Ministerului Finanțelor, Lituania) (denumit în continuare „administrația fiscală centrală”), pe de altă parte, în legătură cu plata unor taxe antidumping definitive referitoare la importuri de îngrășăminte pe bază de nitrat de amoniu.

Cadrul juridic

Regulamentele de bază

3 Întrucât importurile în discuție în litigiul principal au avut loc în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și 31 decembrie 2017, acestea au fost supuse succesiv Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51), apoi Regulamentului (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21) (denumite în continuare „regulamentele de bază”). Cu toate acestea, în măsura în care dispozițiile relevante ale acestor regulamente nu au suferit modificări substanțiale, vor fi reproduse numai dispozițiile relevante ale Regulamentului 2016/1036.

4 Articolul 11 din Regulamentul 2016/1036, intitulat „Durata, reexaminările și restituirile”, prevede la alineatele (1)-(3):

„(1) O măsură antidumping nu rămâne în vigoare decât pe perioada și în măsura necesare pentru a contrabalansa un dumping care cauzează un prejudiciu.

(2) O măsură antidumping [definitivă] expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza [probabil] continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii din cadrul Uniunii sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării respective.

Se inițiază o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă că expirarea măsurilor ar favoriza probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi indicată, de exemplu, de dovada continuării dumpingului și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează în totalitate sau parțial existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi practici de dumping care produc prejudicii.

În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat, exportatorii, importatorii, reprezentanții țărilor exportatoare și producătorii din Uniune au posibilitatea de a dezvolta, de a respinge sau de a comenta tezele expuse în cererea de reexaminare, iar concluziile țin seama de toate elementele de probă pertinente și documentate prezentate corespunzător pentru a stabili dacă expirarea măsurilor ar fi sau nu de natură să favorizeze continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului.

În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz de expirare iminentă, la o dată adecvată, în decursul ultimului an din perioada de aplicare a măsurilor în sensul prezentului alineat. Ulterior, producătorii din Uniune sunt abilitați să prezinte o cerere de reexaminare în conformitate cu al doilea paragraf, cel târziu cu trei luni înaintea încheierii perioadei de cinci ani. Trebuie, de asemenea, publicat un aviz în care se anunță expirarea efectivă a măsurilor în temeiul prezentului alineat.

(3) Necesitatea menținerii măsurilor poate fi, de asemenea, reexaminată, în cazul în care acest lucru se justifică, la cererea Comisiei sau a unui stat membru sau, sub rezerva trecerii unei perioade rezonabile de cel puțin un an de la instituirea măsurii definitive, la cererea unui exportator, a unui importator sau a producătorilor din Uniune, cerere care conține suficiente elemente de probă care stabilesc necesitatea unei reexaminări intermediare.

O reexaminare intermediară se efectuează atunci când cererea conține suficiente elemente de probă care dovedesc că menținerea măsurii nu mai este necesară pentru a contrabalansa dumpingul și/sau continuarea sau reapariția prejudiciului ar fi improbabilă în cazul în care măsura ar fi eliminată sau modificată sau că măsura existentă nu este sau nu mai este suficientă pentru a contrabalansa dumpingul care stă la baza prejudiciului.

În cadrul examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat, Comisia poate, printre altele, examina dacă circumstanțele referitoare la dumping și la prejudiciu s-au schimbat semnificativ sau dacă măsurile existente au produs efectele scontate și au eliminat prejudiciul stabilit anterior în conformitate cu articolul 3. În acest sens, se ține seama în cadrul determinării finale de toate elementele de probă pertinente și documentate corespunzător."

5 Articolul 13 din acest regulament, intitulat „Circumvenție", prevede la alineatul (1) primul-al treilea paragraf:

„Taxele antidumping instituite în temeiul prezentului regulament se pot aplica și importurilor de produse similare ce provin din țări terțe, cărora li s-au adus mici modificări sau care nu au fost modificate, precum și importurilor de produse similare cărora li s-au adus mici modificări sau părți ale acestor produse care provin dintr-o țară care face obiectul măsurilor, atunci când are loc o circumvenție a măsurilor în vigoare.

În caz de circumvenție a măsurilor în vigoare, taxele antidumping care nu depășesc taxa antidumping reziduală instituită în temeiul articolului 9 alineatul (5) se pot aplica și importurilor de la întreprinderi care beneficiază de taxe individuale în țările care fac obiectul măsurilor.

Circumvenția se definește ca o modificare a configurației schimburilor comerciale între țările terțe și Uniune sau între întreprinderi din țara care face obiectul măsurilor și Uniune, care decurge din practici, operațiuni sau prelucrări pentru care nu există o motivație suficientă sau o justificare economică alta decât impunerea taxei, fiind dovedit că există prejudiciu sau că efectele corective ale taxei sunt compromise în ceea ce privește prețul și/sau cantitățile de produse similare și unde există probe privind existența unui dumping în legătură cu valorile normale stabilite anterior pentru produsul similar, dacă este necesar în conformitate cu prevederile articolului 2."

6 Articolul 14 din Regulamentul 2016/1036 menționat, intitulat „Dispoziții generale”, prevede la alineatul (1) primul paragraf prima teză:

„Taxele antidumping, provizorii sau definitive, se impun prin regulament și sunt percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata de schimb și celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune.”

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014

7 Considerentele (1), (2) și (44)-(48) ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014 al Comisiei din 23 septembrie 2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 (JO 2014, L 280, p. 19) au următorul cuprins:

„(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 2022/95 [al Consiliului din 16 august 1995 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO 1995, L 198, p. 1)], Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90. În urma unei anchete ulterioare, prin care s-a stabilit absorbția taxei, măsurile au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 663/98 [al Consiliului din 23 martie 1998 de modificare a Regulamentului nr. 2022/95 (JO 1998, L 93, p. 1)]. În urma unei prime reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor și a unei prime reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (3) din [Regulamentul nr. 1225/2009], Consiliul a instituit, prin Regulamentul (CE) nr. 658/2002 [din 15 aprilie 2002 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO 2002, L 102, p. 1)], o taxă antidumping definitivă de 47,07 [euro]/tonă la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, care se încadrează la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90. Ulterior, a fost efectuată o reexaminare intermediară a definiției produsului în temeiul articolului 11 alineatul (3) din [Regulamentul nr. 1225/2009] și, prin Regulamentul [nr. 945/2005], s-a instituit o taxă antidumping definitivă variind între 41,42 [euro]/tonă și 47,07 [euro]/tonă la importurile de îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate, originare din Rusia, care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20.

(2) În urma unei a doua reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor și a unei a doua reexaminări intermediare parțiale în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (3) din [Regulamentul nr. 1225/2009], Consiliul, prin Regulamentul (CE) nr. 661/2008 [din 8 iulie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) și a unei reexaminări parțiale intermediare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2008, L 185, p. 1)], a menținut măsurile în vigoare. […]

[…]

(44) Produsul care face obiectul prezentei reexaminări este același cu produsul definit în Regulamentul [nr. 661/2008], și anume îngrășămintele solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate, care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20, originare din Rusia (denumit în continuare «NA» sau «produsul în cauză»). […]

(45) Principala materie primă utilizată în producția de NA este gazul, care reprezintă 70-80 % din costul total de producție. Extinderea definiției produsului din 2005 a avut ca scop să includă și nitratul de amoniu la care se adăugau nutrienți din fosfor și/sau potasiu, întrucât se constatase că aceste amestecuri aveau în principal aceleași caracteristici fizice și chimice de bază și aceleași proprietăți agronomice.

(46) Ar trebui remarcat faptul că codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90 (respectiv «nitrat de amoniu, altfel decât în soluție apoasă» și «amestecurile de nitrat de amoniu cu carbonat de calciu sau cu alte substanțe anorganice fără putere de fertilizare, cu un conținut de azot de peste 28 % din greutate») pot include NA utilizat în scopuri industriale (precum producția de explozivi), precum și NA utilizat în scopuri agricole. Ambele tipuri au aceleași caracteristici tehnice și chimice, pot fi ușor interschimbabile și sunt considerate a fi produsul în cauză.

(47) În urma informării părților, reprezentanții autorităților ruse au susținut că extinderea definiției produsului realizată în 2005 nu este în concordanță cu Acordul antidumping al [Organizației Mondiale a Comerțului (OMC)], deoarece nu s-ar fi stabilit dumpingul, prejudiciul și legătura cauzală în privința produselor suplimentare care fac obiectul extinderii din 2005.

(48) Această afirmație este neîntemeiată pentru motivele deja menționate în considerentul (22) și, prin urmare, se respinge."

8 Potrivit articolului 1 alineatul (1) din acest regulament de punere în aplicare, „[s]e instituie o taxă antidumping definitivă la importurile de îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate, care se încadrează în prezent la codurile NC […] ex 3105 20 10 […], originare din Rusia".

9 În temeiul articolului 1 alineatul (2) litera (c) din regulamentul de punere în aplicare menționat, valoarea fixă a taxei (în euro pe tonă) pentru toate mărfurile produse de celelalte societăți decât cele vizate la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (b) (codul adițional TARIC A999) se ridică la 42,83 euro pe tonă pentru îngrășămintele solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate și un conținut de fosfor evaluat ca P_2O_5 și/sau un conținut de potasiu evaluat ca K_2O de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate (codul NC 3105 20 10, codul TARIC 50).

Regulamentul nr. 945/2005

10 Considerentele (4), (6), (7), (16), (20)-(23), (28), (35) și (37) ale Regulamentului nr. 945/2005 au următorul cuprins:

„(4) La 15 martie 2004, Comisia a fost sesizată printr-o cerere în temeiul articolului 11 alineatul (3) din [Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223)], care vizează revizuirea sferei de aplicare a măsurilor existente, în vederea includerii de noi tipuri de produs.

[…]

(6) Cererea invoca existența a noi tipuri de produs definite ca îngrășăminte cu nitrat de amoniu având un conținut de azot (N) mai mare de 28 % și mai mic de 33 % din greutate, la care s-a adăugat, amestecat sau transformat, până la 5 % de echivalent P_2O_5 (nutrient pe bază de fosfor – P) și/sau până la 5 % de echivalent K_2O (nutrient pe bază de potasiu – K). Aceste produse sunt denumite în continuare «noi tipuri de produs menționate în cerere».

(7) În cerere se susținea faptul că noile tipuri de produs menționate în cerere aveau, esențialmente, aceleași caracteristici fizice și chimice de bază ca produsul în cauză, se vindeau prin aceleași canale de vânzări acelorași utilizatori finali și erau destinate acelorași utilizări. De asemenea, cererea indica faptul că, la importul în Comunitate, noile tipuri de produs erau clasificate sub următoarele coduri NC: 3105 10 00, 3105 20 10, 3105 20 90, 3105 51 00, 3105 59 00 și 3105 90 91.

[…]

B. PRODUS VIZAT DE REGULAMENTELE INIȚIALE

(16) Produsul în cauză este nitratul de amoniu originar din Rusia și Ucraina, care se încadrează la codurile NC 3102 30 90 (nitrat de amoniu, altfel decât în soluție apoasă) și 3102 40 90 (amestecuri de nitrat de amoniu cu carbonat de calciu sau cu alte substanțe anorganice fără putere de fertilizare, cu un conținut de azot care depășește 28 % din greutate). Nitratul de amoniu este un îngrășământ azotat solid utilizat, în mod obișnuit, în agricultură. Se obține din amoniac și acid azotic și conținutul său de N depășește 28 % din greutate sub formă granulată sau microgranulată.

[…]

C. REZULTATELE ANCHETEI

[…]

1. Caracteristici chimice și fizice și utilizări finale ale produsului în cauză și ale noilor tipuri de produs menționate în cerere

(20) Produsul în cauză este produs din amoniac (NH_3) și acid azotic (HNO_3) din a căror reacție rezultă nitratul de amoniu (NH_4NO_3), denumit în continuare «[NA]». Conținutul de N al produsului în cauză depășește 28 % din greutate (aceasta se situează, de obicei, între 33 % și 34 %). Raportul dintre conținutul de [NA] și conținutul de N, care depinde de masa atomică a elementelor, este de 2,86. În consecință, în măsura în care produsul în cauză conține N peste 28 % din greutate, acesta conține, în mod automat, [NA] peste 80 % din greutate (în mod obișnuit între 94 % și 97 %). Astfel cum s-a menționat la considerentul 17, produsul în cauză conține, de asemenea, substanțe și/sau nutrienți accesorii al căror conținut total nu poate depăși niciodată 20 % din greutate, dat fiind că produsul în cauză conține cel puțin 80 % din greutate [NA].

(21) Două elemente esențiale caracterizează compoziția chimică a produsului în cauză: exprimarea conținutului de N și nivelul global al conținutului de N și de [NA]. N este exprimat ca azot nitric (ion de nitrat NO_3-) și azot amoniacal (ion de amoniu NH_4+), iar raportul dintre cele două este de 1:1. Nivelul conținutului de N depășește întotdeauna 28 % din greutate și, în consecință, astfel cum s-a indicat anterior, nivelul conținutului de [NA] depășește întotdeauna 80 % din greutate.

(22) În ceea ce privește noile tipuri de produs menționate în cerere, s-a constatat că acestea erau, de asemenea, produse din amoniac și acid azotic, iar conținutul acestora de N era mai mare de 28 % din greutate și, în consecință, conținutul acestora de [NA] mai mare de 80 % din greutate. În afară de [NA], este posibil ca aceste noi tipuri de produs să conțină, de asemenea, substanțe și/sau nutrienți accesorii. În aceste produse, N a fost exprimat, de asemenea, ca azot nitric și azot amoniacal, iar raportul dintre cele două era, de asemenea, de aproximativ 1:1.

(23) Cu toate acestea, noile tipuri de produs menționate în cerere au suferit o prelucrare suplimentară în scopul adăugării unor alți nutrienți […] principali decât N, și anume P și/sau K, a căror prezență a transformat produsul într-un îngrășământ compus […] Acest îngrășământ compus a

putut fi obținut prin reacție chimică sau prin amestec. În ciuda adăugării altor nutrienți principali și indiferent de tipul de transformare (chimică sau prin amestec), s-a constatat că respectiva prelucrare nu are nicio influență asupra caracteristicilor chimice esențiale ale [NA] conținut în aceste produse, și anume exprimarea conținutului de N și nivelul global al conținutului de N și de [NA] care a depășit 28 % și, respectiv, 80 % din greutate.

[…]

(28) Prin urmare, s-a concluzionat că, din punct de vedere chimic și fizic/agronomic, noile tipuri de produs menționate în cerere nu puteau fi considerate identice cu produsul în cauză datorită prezenței altor nutrienți principali decât N, și anume P și/sau K. Cu toate acestea, produsul în cauză și noile tipuri de produs menționate în cerere erau similare în ceea ce privește conținutul de [NA] – atât timp cât acesta depășește 80 % din greutate –, substanțele și/sau nutrienții accesorii pe care acestea îi puteau conține și utilizările finale esențiale. În consecință, conținutul de [NA] și substanțele și/sau nutrienții accesorii ai noilor tipuri de produs menționate în cerere nu le diferențiază de produsul în cauză.

[…]

3. Concluzii

(35) În temeiul constatărilor menționate anterior, s-a concluzionat că toate noile tipuri de produs ar trebui să fie considerate ca încadrându-se la definiția produsului în cauză, exclusiv în raport cu conținutul acestora de [NA] – cu condiția ca acesta să depășească 80 % din greutate –, precum și cu substanțele și/sau nutrienții accesorii, dar nu în ceea ce privește nutrienții principali P și K. În consecință, pentru a putea aplica măsurile existente exclusiv produsului în cauză încorporat în toate tipurile noi de produs, aplicarea proporțională a măsurilor existente pare justificată.

[…]

(37) În final, s-a concluzionat că descrierea produsului în cauză prevăzută în dispozitivul regulamentelor inițiale trebuie să fie clarificată: este necesar a se înlocui formularea «nitrat de amoniu» cu «îngrășăminte solide având un conținut de nitrat de amoniu care depășește 80 % din greutate», pentru a preciza că mai multe îngrășăminte au un conținut de [NA] care depășește 80 % din greutate și au un conținut de N, exprimat ca azot nitric și azot amoniacal, care depășește 28 % din greutate și pentru a evita orice confuzie între produsul în cauză și compusul său principal ([NA])."

11 La considerentul (20) al acestui regulament figurează următoarea notă de subsol:

„Masa atomică a N se ridică la 14,0067, de H – hidrogen – la 1,00794 și de O – oxigen – la 15,9994. Așadar, ponderea globală a [NA] este de 80,04, din care 28,01 sunt reprezentați de N. Raportul între [NA] și N corespunde valorii de 2,86."

12 Articolul 1 alineatul (1) din regulamentul menționat prevede:

„Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 658/2002 se înlocuiește cu următorul text:

«(1) Se instituie un drept antidumping definitiv la importurile de îngrășăminte solide având un conținut de nitrat de amoniu care depășește 80 % din greutate, care se încadrează la codurile NC […] ex 3105 20 10, […] și originare din Rusia.»"

Nomenclatura combinată

13 Nomenclatura combinată (NC) figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificat succesiv, în ceea ce privește perioada în discuție în litigiul principal, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1754 al Comisiei din 6 octombrie 2015 (JO 2015, L 285, p. 1) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1821 al Comisiei din 6 octombrie 2016 (JO 2016, L 294, p. 1).

14 Secțiunea VI, intitulată „Produse ale industriei chimice sau ale industriilor conexe”, din partea II din NC, referitoare la „[t]abelul drepturilor”, cuprinde, printre altele, capitolul 31 din NC, intitulat, la rândul său, „Îngrășăminte”, și în care figurează un tabel care are, în ceea ce privește în special poziția 3105 și subpozițiile sale, următorul cuprins:

3105	Îngrășăminte minerale sau chimice care conțin două sau trei dintre elemente fertilizante azot, fosfor și potasiu; alte îngrășăminte; produse de la acest capitol prezentate fie în tablete sau forme similare, fie în ambalaje cu o greutate brută de maximum 10 kg
[…]	[…]
3105 20	- Îngrășăminte minerale sau chimice care conțin cele trei elemente fertilizante azot, fosfor și potasiu
3105 20 10	– – Cu un conținut de azot de peste 10 % din greutatea produsului anhidru în stare uscată
3105 20 90	- - Altele
[…]	[…]

Tariful integrat al Comunităților Europene

15 Articolul 2 din Regulamentul nr. 2658/87, cu modificările ulterioare, citat la punctul 13 din prezenta hotărâre, prevede:

„Comisia instituie un Tarif integrat al [Uniunii Europene], denumit în continuare «TARIC», care respectă cerințele Tarifului vamal comun, ale statisticii pentru comerț exterior, ale politicilor comerciale, agricole și ale altor politici ale [Uniunii] privind importul sau exportul de mărfuri.

Tariful se bazează pe [NC] și include:

(a) măsurile cuprinse în prezentul regulament;

(b) subdiviziunile [Uniunii] suplimentare, denumite «subpoziții TARIC», care sunt necesare pentru punerea în aplicare a măsurilor [Uniunii] specifice enumerate în anexa II;

[…]”

16 Codul TARIC 3105 20 10 50 are următorul cuprins: „Îngrășăminte solide având un conținut de nitrat de amoniu care depășește 80 % din greutate și un conținut de fosfor exprimat ca P_2O_5, și un conținut de potasiu exprimat ca K_2O de 6 % din greutate sau mai mult, dar mai puțin de 9 % din greutate”.

17 Codul TARIC 3105 20 10 90 este definit după cum urmează: „[a]ltele”.

Litigiul principal și întrebările preliminare

18 În perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și 31 decembrie 2017, Linas Agro, societate cu sediul în Lituania, a importat pe teritoriul lituanian îngrășăminte NPK 30-4-4, pe bază de nitrat de amoniu, al căror conținut din greutate este de 30 % azot, de 4 % fosfor și de 4 % potasiu, produs de întreprinderea rusă PAO „Dorogobuzh”. În declarațiile sale de import, Linas Agro a desemnat marfa importată ca încadrându-se la codul TARIC 3105 20 90 00 („alte îngrășăminte minerale sau chimice care conțin cele trei elemente fertilizante azot, fosfor și potasiu”) sau la codul TARIC 3105 20 10 90 („alte îngrășăminte minerale sau chimice cu un conținut de azot de peste 10 % din greutatea produsului anhidru în stare uscată”).

19 Cu ocazia unui control, Kauno teritorinė muitinė (Biroul Vamal din Kaunas, Lituania) (denumit în continuare „biroul vamal”) a constatat, pe baza certificatelor de calitate emise de producător, că îngrășământul în discuție în litigiul principal conținea 30 % azot din greutate, cu alte cuvinte mai mult de 28 %, iar conținutul de fosfor și de potasiu era de 4 % din greutate pentru fiecare dintre aceste elemente. Biroul vamal a dispus, pe de altă parte, efectuarea unor examinări în laborator care au confirmat că conținutul de azot al îngrășământului depășea 28 % din greutate.

20 Biroul vamal a dedus din aceasta, întemeindu-se pe prezumția enunțată în considerentele (21)-(23) ale Regulamentului nr. 945/2005, că îngrășământul în discuție în litigiul principal avea în mod necesar un conținut de nitrat de amoniu care depășea 80 % din greutate și că, având în vedere prezența altor nutrienți primari (fosfor și potasiu), se încadra la codul TARIC 3105 20 10 50, codul TARIC adițional fiind A 999.

21 Biroul vamal a aplicat în acest caz îngrășământului menționat taxa vamală la import corespunzătoare de 6,5 % și o taxă antidumping definitivă de 42,83 euro pe tonă și a concluzionat că Linas Agro datora o sumă de 496 302 euro cu titlu de taxe antidumping definitive, precum și sume cu titlu de taxă pe valoarea adăugată (TVA), dobânzi de întârziere și o amendă.

22 Contestația depusă de Linas Agro la administrația fiscală centrală a fost respinsă printr-o decizie din 16 noiembrie 2018.

23 În această decizie, administrația fiscală centrală a confirmat poziția biroului vamal. Ea a subliniat că, în temeiul prezumției expuse în considerentele (21)-(23) ale Regulamentului nr. 945/2005, nu era necesară stabilirea conținutului exact de nitrat de amoniu prin teste de laborator, întrucât acesta se prezuma. Documentele furnizate de producătorul îngrășământului în discuție în litigiul principal, care indicau nutrienții primari ce intrau în compoziția sa, precum și conținuturile lor, erau suficiente în vederea clasificării tarifare a acestui îngrășământ și a aplicării taxei antidumping corespunzătoare.

24 La 12 decembrie 2018, Linas Agro a formulat o cale de atac împotriva acestei decizii la Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Comisia pentru litigii fiscale de pe lângă Guvernul Republicii Lituania). Deși, în susținerea căii sale de atac, Linas Agro nu contestă că nutrientul primar, și anume azotul, reprezintă 30 % din greutatea îngrășământului în discuție în litigiul principal, ea susține că simplul fapt că conținutul de azot este mai mare de 28 % nu implică în mod necesar că conținutul său de nitrat de amoniu depășește 80 % din greutate și că în mod întemeiat acest îngrășământ a fost clasificat la codul TARIC 3105 20 10 50. Astfel, partea de nitrat de amoniu din îngrășământ nu putea fi stabilită numai pe baza raportului dintre conținutul de nitrat de amoniu și conținutul de azot, astfel cum se precizează în considerentele Regulamentului nr. 945/2005. Linas Agro subliniază că acestea sunt lipsite de valoare juridică obligatorie, astfel încât administrația fiscală centrală s-a pronunțat fără bază juridică, neîntemeindu-se pe date factuale care să rezulte din teste de laborator, ci pe prezumțiile enunțate în considerentele menționate referitoare la conținutul de nitrat de amoniu al îngrășămintelor compuse precum cel în discuție în litigiul principal.

25 Linas Agro contestă de asemenea interpretarea considerentelor Regulamentului nr. 945/2005 efectuată de administrația fiscală centrală, arătând că noțiunea de „produs în cauză” menționată în considerentul (17) nu desemnează un îngrășământ compus precum cel în discuție în litigiul principal, ci nitratul de amoniu. În consecință, cantitatea de azot nu ar trebui măsurată în raport cu masa globală a îngrășământului compus, ci exclusiv în raport cu cea a nitratului de amoniu pe care îl conține acesta.

26 În aceste condiții, Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (Comisia pentru litigii fiscale de pe lângă Guvernul Republicii Lituania) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Declarațiile care figurează în preambulul Regulamentului nr. 945/2005, în special în considerentele (20)-(23), potrivit cărora, în cazul în care «produsul în cauză conține N peste 28 % din greutate, acesta conține, în mod automat, NA peste 80 % din greutate», trebuie interpretate ca instituind o prezumție care permite să se concluzioneze că, în cazul în care produsul în cauză (îngrășământ pe bază de nitrat de amoniu) are un conținut de azot (N) de 28 % sau mai mult, atunci conținutul său de nitrat de amoniu (AN) este întotdeauna de peste 80 %?

2) Această prezumție se aplică noilor tipuri de produs menționate în Regulamentul nr. 945/2005, și anume îngrășămintelor NPK cu un conținut de azot (N) egal cu sau mai mare de 28 % din greutate, cu un raport între azotul amoniacal și azotul nitric de aproximativ 1:1 și cu un conținut global de fosfor (P) și de potasiu (K) care nu depășește 12 % din greutate, cum este îngrășământul NPK 30-4-4 în discuție în prezentul litigiu?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările care precedă, prezumția din cuprinsul Regulamentului nr. 945/2005 are forță juridică obligatorie, în sensul că poate fi invocată pentru clasificarea la codurile TARIC a îngrășămintelor NPK menționate [la a doua întrebare] și, în consecință, pentru aplicarea măsurilor în vigoare (taxa antidumping), chiar dacă articolul 1 alineatele (1) și (3) din Regulamentul nr. 945/2005 [și, respectiv, articolul 1 alineatul (1) și articolul 1 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 999/2014, în vigoare la data efectuării importurilor în discuție] corelează aplicarea taxei antidumping definitive nu cu conținutul elementului chimic azot (N) dintr-un produs, ci cu conținutul compusului chimic nitrat de amoniu (AN), precum și cu conținutul de fosfor și de potasiu al produsului?

4) Pentru clasificarea la codurile TARIC a îngrășămintelor NPK menționate [la a doua întrebare] și, în consecință, pentru aplicarea măsurilor în vigoare (taxa antidumping), având în vedere obiectivele enunțate în considerentele (35) și (36) ale Regulamentului nr. 945/2005, ce constau în aplicarea măsurilor în vigoare noilor tipuri de produs, pe baza principiului proporționalității, și în simplificarea procedurii vamale și a aplicării nivelurilor corespunzătoare ale drepturilor care corespund cantității de produs în cauză încorporat în compus, se poate calcula (stabili) conținutul de nitrat de amoniu (NA) al acestor îngrășăminte pe baza prezumției menționate [la prima întrebare]? Cu alte cuvinte, după ce a fost stabilit conținutul de azot (N) din îngrășămintele NPK menționate [la a doua întrebare], pe baza documentelor puse la dispoziție de importator la momentul vămuirii sau în cadrul testelor de laborator, conținutul de nitrat de amoniu (NA) este calculat (stabilit) ținând seama de raportul dintre conținutul de nitrat de amoniu (NA) și conținutul de azot (N) definit în considerentul (20) al Regulamentului nr. 945/2005, care depinde de masa atomică a elementelor și care este de 2,86, fără a efectua teste de laborator suplimentare pentru a stabili conținutul exact de nitrat de amoniu (NA)?”

Cu privire la întrebările preliminare

27 Cu titlu introductiv, trebuie, în primul rând, să se constate că Regulamentul nr. 945/2005, pe care instanța de trimitere solicită Curții să îl interpreteze, a modificat Regulamentul nr. 658/2002 (denumit în continuare „regulamentul inițial”) și a adus precizări cu privire la definiția produsului vizat de

măsurile instituite de regulamentul inițial. Aceste măsuri au fost menținute ulterior în vigoare succesiv prin Regulamentul nr. 661/2008 și prin Regulamentul de punere în aplicare nr. 999/2014, care au preluat în mod invariabil definiția produsului în cauză, astfel cum a fost precizată de Regulamentul nr. 945/2005. Rezultă că, deși Regulamentul de punere în aplicare nr. 999/2014 este regulamentul antidumping aplicabil *ratione temporis* litigiului principal, Regulamentul nr. 945/2005 rămâne relevant în vederea interpretării acestuia.

28 În al doilea rând, prin Hotărârea din 10 septembrie 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Consiliul (T-348/05, nepublicată, EU:T:2008:327), astfel cum a fost interpretată prin Hotărârea Tribunalului din 9 iulie 2009, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Consiliul (T-348/05 INTP, nepublicată, EU:T:2009:261), Tribunalul a anulat Regulamentul nr. 945/2005 în măsura în care se referă la JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat pentru încălcarea articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 384/96. Acest regulament a devenit definitiv în privința celorlalți producători și exportatori ai produsului în cauză, precum Dorogobuzh, întrucât aceștia nu au solicitat anularea sa în termenul prevăzut la articolul 230 alineatul (5) CE.

29 Acestea sunt considerațiile în lumina cărora trebuie examinate întrebările preliminare.

30 Prin intermediul acestor întrebări, care trebuie examinate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 999/2014, citit în lumina considerentelor (20)-(23) ale Regulamentului nr. 945/2005, trebuie interpretat în sensul că un îngrășământ pe bază de nitrat de amoniu al cărui conținut de azot depășește 28 % din greutate, al cărui raport dintre azotul nitric și azotul amoniacal este de aproximativ 1:1 și al cărui conținut global de fosfor și de potasiu nu depășește 12 % din greutate, se prezumă că are un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate în vederea impunerii taxei antidumping definitive pe care o stabilește, fără a fi necesar să se efectueze un test de laborator pentru a determina conținutul exact de nitrat de amoniu.

31 Articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 999/2014 a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de îngrășăminte solide originare din Rusia, cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate și care sunt încadrate la diferitele coduri NC pe care le vizează.

32 Linas Agro susține în esență că acest regulament nu este aplicabil îngrășământului în discuție în litigiul principal, în măsura în care, în pofida unui conținut de azot în acest îngrășământ care depășește 28 % din greutate, conținutul său de nitrat de amoniu nu ar depăși 80 % din greutate.

33 În această privință, trebuie să se examineze, în primul rând, dacă se poate prezuma că conținutul de nitrat de amoniu al unui îngrășământ precum cel în discuție în litigiul principal depășește 80 % atunci când conținutul său de azot depășește 28 % din greutate.

34 Astfel cum reiese din considerentul (1) al Regulamentului de punere în aplicare nr. 999/2014, definiția produselor cărora li se aplică acest regulament rezultă în special din precizările aduse în această privință de Regulamentul nr. 945/2005. Astfel, după cum rezultă din considerentul (16) al acestui din urmă regulament, produsul vizat de regulamentul inițial era nitratul de amoniu, un îngrășământ azotat solid utilizat în mod obișnuit în agricultură, obținut din amoniac și din acid azotic și al cărui conținut de azot depășește 28 % din greutate. Considerentele (4) și (6) ale regulamentului menționat enunță de asemenea că Comisia a fost sesizată printr-o cerere în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul nr. 384/96, care vizează revizuirea sferei de aplicare a măsurilor existente, în vederea includerii de noi tipuri de produs. Aceste noi tipuri de produse erau definite ca îngrășăminte cu nitrat de amoniu având un conținut de azot mai mare de 28 % și mai mic de 33 % din greutate, la care s-a adăugat, amestecat sau transformat, până la 5 % de echivalent P_2O_5 și/sau până la 5 % de echivalent K_2O.

35 Astfel, considerentele (20)-(23) ale Regulamentului nr. 945/2005 au adus anumite precizări privind caracteristicile chimice și fizice, precum și utilizările finale atât ale produsului în cauză, în sensul regulamentului inițial, cât și ale noilor tipuri de produse care fac obiectul măsurilor antidumping.

36 Aceste considerente au arătat că produsul în cauză, în sensul regulamentului inițial, este obținut din amoniac și din acid azotic, din a căror reacție rezultă nitratul de amoniu. Două elemente esențiale caracterizează compoziția sa chimică: exprimarea conținutului de azot și nivelul global al conținutului de azot și de nitrat de amoniu. Pe de o parte, azotul este exprimat ca azot nitric (ion de nitrat NO_3-) și azot amoniacal (ion de amoniu NH_4+), iar raportul dintre cele două este de aproximativ 1:1. Pe de altă parte, conținutul de azot depășește întotdeauna 28 % din greutate. Raportul dintre nitratul de amoniu și azot este de 2,86 și se explică prin masele atomice. Masa atomică a azotului se ridică la 14,0067, cea a hidrogenului la 1,00794, iar cea a oxigenului la 15,9994. Așadar, ponderea globală a nitratului de amoniu este de 80,04, dintre care 28,01 sunt reprezentați de azot. Astfel, întrucât conținutul de azot din produsul în cauză depășește întotdeauna 28 % din greutate, conținutul de nitrat de amoniu depășește întotdeauna 80 % din greutate. Produsul în cauză, în sensul regulamentului inițial, conține de asemenea substanțe și/sau nutrienți accesorii al căror conținut total nu poate depăși niciodată 20 % din greutate, dat fiind că produsul în cauză conține cel puțin 80 % din greutate de nitrat de amoniu.

37 Cu alte cuvinte, regulamentul inițial se întemeia pe premisa că, dacă conținutul de azot al produsului în cauză, în sensul acestui regulament, depășește 28 % din greutate, se poate prezuma că conținutul de nitrat de amoniu depășește 80 % din greutate, dat fiind că azotul dintr-un produs de această natură provine din nitratul de amoniu.

38 Astfel cum reiese din considerentul (6) al Regulamentului nr. 945/2005, cererea de reexaminare invoca existența a noi tipuri de produs definite ca îngrășăminte cu nitrat de amoniu având un conținut de azot mai mare de 28 % și mai mic de 33 % din greutate, la care s-a adăugat, amestecat sau transformat, până la 5 % de echivalent P_2O_5 (nutrient pe bază de fosfor – P) și/sau până la 5 % de echivalent K_2O (nutrient pe bază de potasiu – K).

39 Or, prezumția menționată la punctul 37 din prezenta hotărâre este valabilă și pentru aceste noi tipuri de produs. Astfel, s-a constatat că conținutul de azot al noilor tipuri de produse menționate era mai mare de 28 % din greutate și că, în consecință, conținutul lor de nitrat de amoniu era mai mare de 80 % din greutate. În aceste produse, azotul a fost exprimat de asemenea ca azot nitric și azot amoniacal, iar raportul dintre cele două era de asemenea de aproximativ 1:1.

40 În ciuda adăugării altor nutrienți principali și indiferent de tipul de transformare (chimică sau prin amestec), s-a constatat că prelucrarea căreia îi fac obiectul noile tipuri de produs nu are nicio influență asupra caracteristicilor chimice esențiale ale nitratului de amoniu conținut în aceste produse, și anume exprimarea conținutului de azot și nivelul global al conținutului de azot și de nitrat de amoniu care a depășit 28 % și, respectiv, 80 % din greutate.

41 Prin urmare, s-a concluzionat, în considerentul (35) al Regulamentului nr. 945/2005, că toate noile tipuri de produs trebuiau să fie considerate ca încadrându-se la definiția produsului în cauză, în sensul regulamentului inițial, exclusiv în raport cu conținutul acestora de nitrat de amoniu – cu condiția ca acesta să depășească 80 % din greutate, și, în considerentul (37) al acestui regulament, că descrierea produsului prevăzută în dispozitivul regulamentului inițial trebuia să fie clarificată, și aceasta pentru a preciza că mai multe îngrășăminte au un conținut de nitrat de amoniu care depășește 80 % din greutate și au un conținut de azot, exprimat ca azot nitric și azot amoniacal, care depășește 28 % din greutate și pentru a evita orice confuzie între produsul în cauză și compusul său principal, nitratul de amoniu. Astfel, în temeiul articolului 1 din Regulamentul nr. 945/2005, termenul „nitrat de amoniu” care figura la articolul 1 alineatul (1) din regulamentul inițial a fost înlocuit cu expresia „îngrășăminte

solide având un conținut de nitrat de amoniu care depășește 80 % din greutate”, iar această definiție a produsului în cauză a fost preluată literal în regulamentele succesive de instituire a unei taxe antidumping, în special de Regulamentul de punere în aplicare nr. 999/2014.

42 Rezultă că, contrar celor susținute de Linas Agro, prezumția stabilită în considerentele (20)-(23) ale Regulamentului nr. 945/2005 se aplică nu numai produsului în cauză, în sensul regulamentului inițial, ci și noilor tipuri de produs, astfel încât articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 999/2014, citit în lumina acestor considerente (20)-(23), nu poate fi interpretat în sensul că se opune prezumției potrivit căreia conținutul de nitrat de amoniu dintr-un îngrășământ cu nitrat de amoniu depășește 80 % din greutate în vederea clasificării sale tarifare și a impunerii unei taxe antidumping în temeiul acestui regulament de punere în aplicare în cazul în care conținutul său de azot depășește 28 % din greutate.

43 În al doilea rând, trebuie să se precizeze însă că o asemenea prezumție prezintă un caracter refragabil.

44 În acest sens, este necesar să se arate că, potrivit articolului 14 alineatul (1) din regulamentele de bază, taxele antidumping se impun prin regulament și sunt percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata de schimb și celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune. Numai în cazul în care un produs este clasificat la subpoziția din NC vizată de un regulament antidumping și prezintă în același timp toate caracteristicile produsului în cauză acesta devine impozabil (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 aprilie 2013, Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, punctele 30 și 31).

45 Or, rezultă din modul clar de redactare a articolului 1 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 999/2014, precum și din codurile TARIC care figurează în acesta că criteriul decisiv în vederea, pe de o parte, a clasificării tarifare și, pe de altă parte, a impunerii taxei antidumping este conținutul efectiv de nitrat de amoniu al îngrășământului importat, iar nu conținutul prezumat de nitrat de amoniu pe baza conținutului de azot. Prin urmare, prezumția evocată în considerentele (20)-(23) ale Regulamentului nr. 945/2005 nu poate fi menținută dacă se face dovada că, în pofida unui conținut de azot care depășește 28 % din greutate, îngrășământul în cauză are, în realitate, un conținut de nitrat de amoniu care nu depășește 80 % din greutate.

46 Orice altă interpretare a Regulamentului de punere în aplicare nr. 999/2014, în lumina Regulamentului nr. 945/2005, ar avea ca efect extinderea aplicării măsurilor antidumping la îngrășăminte care nu se încadrează în definiția produselor vizate de primul dintre aceste regulamente. Or, în această privință, trebuie amintit că extinderea aplicării taxelor antidumping la produse diferite de cel vizat de un regulament antidumping este incompatibilă cu obiectivul și cu economia regulamentelor de bază (a se vedea prin analogie Hotărârea din 18 aprilie 2013, Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, punctul 43).

47 În al treilea rând, pentru a răspunde la întrebările instanței de trimitere referitoare la modalitățile de probă în vederea răsturnării acestei prezumții, precum un test de laborator, trebuie amintit că, în temeiul unei jurisprudențe constante, în lipsa unei reglementări a Uniunii în materie, revine ordinii juridice interne a fiecărui stat membru atribuția de a stabili modalitățile procedurale aplicabile acțiunilor destinate să asigure protecția drepturilor conferite justițiabililor de dreptul Uniunii, sub rezerva respectării principiilor echivalenței și efectivității (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 martie 2007, Unibet, C-432/05, EU:C:2007:163, punctele 39 și 82).

48 Revine, așadar, instanței de trimitere sarcina de a aprecia, în temeiul normelor procedurale naționale, dacă probele prezentate de Linas Agro sunt de natură să răstoarne prezumția enunțată în considerentele (20)-(23) ale Regulamentului nr. 945/2005 și, dacă este cazul, dacă trebuie efectuat un test de laborator pentru a stabili conținutul real de nitrat de amoniu al îngrășământului în discuție în litigiul principal.

49 Din ceea ce precedă rezultă că articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare nr. 999/2014, citit în lumina considerentelor (20)-(23) ale Regulamentului nr. 945/2005, trebuie interpretat în sensul că se poate prezuma, până la proba contrară, că un îngrășământ pe bază de nitrat de amoniu al cărui conținut de azot depășește 28 % din greutate, al cărui raport dintre azotul nitric și azotul amoniacal este de aproximativ 1:1 și al cărui conținut global de fosfor și de potasiu nu depășește 12 % din greutate, are un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate în vederea impunerii taxei antidumping definitive pe care o stabilește, fără a fi necesar să se efectueze un test de laborator pentru a determina acest conținut exact de nitrat de amoniu.

Cu privire la cheltuielile de judecată

50 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a noua) declară:

Articolul 1 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014 al Comisiei din 23 septembrie 2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului, citit în lumina considerentelor (20)-(23) ale Regulamentului (CE) nr. 945/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 658/2002 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia și a Regulamentului (CE) nr. 132/2001 privind instituirea unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar, printre altele, din Ucraina, în urma unei reexaminări intermediare parțiale în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, trebuie interpretat în sensul că se poate prezuma, până la proba contrară, că un îngrășământ pe bază de nitrat de amoniu (NA) al cărui conținut de azot (N) depășește 28 % din greutate, al cărui raport dintre azotul nitric și azotul amoniacal este de aproximativ 1:1 și al cărui conținut global de fosfor și de potasiu nu depășește 12 % din greutate, are un conținut de nitrat de amoniu (NA) de peste 80 % din greutate în vederea impunerii taxei antidumping definitive pe care o stabilește, fără a fi necesar să se efectueze un test de laborator pentru a determina acest conținut exact de nitrat de amoniu.

Semnături